

FEEST

IN DE NIEUWE KEUKEN

TEKST:
AN BOGAERTS
FOTO:

PJMARES / MARTHE HOET

WAT VOOR ETEN ZET EEN CHEF THUIS OP TAFEL? HOE ZIET DE KLEERKAST
VAN EEN MODEONTWERPER ERUIT? EN IN DIEZELFDE LIJN: HOE VERBOUWT EEN INTERIEURJOURNALISTE HAAR
EIGEN KEUKEN? HET IS EEN EXPERIMENT DAT IN BIZARRE CORONATIJDEN NOG EEN EXTRA GELAAGDHEID
MEEKREEG. DEZE KERST IS HET TIJD VOOR DE GROTE ONTHULLING. ZAL DE KALKOEN WEL
BIJ HET TERRAZZO PASSEN?

Jij zult wel heel mooi wonen dan.' Het is een opmerking die ik al ruim 15 jaar te horen krijg als ik mijn job omschrijf. Want ja, ik volg de interieurtrends op de voet, ik ken nagenoeg alle hippe designers, ik weet welke materialen voorhanden zijn, welke kleurencombinaties werken en hoe groot een tafel ongeveer moet zijn om goed in een ruimte te passen. Dat de lat hoog ligt als ik zelf iets verander in huis, is dus een behoorlijk understatement. En om eerlijk te zijn: ik heb het me de afgelopen jaren alleen maar moeilijker gemaakt.

Hoewel ik als interieurjournaliste onafhankelijk moet berichten over de trends, de nieuwigheden en de hotspots, zie ik het al jaren als een persoonlijke missie om meer kleur én ballen in de Belgische interieurs te brengen. Want je zou het verdorie niet vermoeden als je er de interieurbladen op naslaat, maar België is nog steeds heel beige. Beige en wit met zwarte accenten, om precies te zijn. Want dat zijn de interieurs die momenteel goed scoren op Instagram en Pinterest. 'AirSpace' heet dat dan, als alle interieurs wereldwijd op elkaar beginnen te lijken. Betonnen gietvloer, witte/beige keuken, zwarte accenten, quote op de muur en klaar.

Toen we twee jaar geleden over een nieuwe keuken begonnen na te denken, was dat dan ook wat we absoluut níét wilden. Geen dertien in een dozijn. Geen witte keuken. Geen zwarte kraan, geen quote op de muur en geen gietvloer. Maar wat dan wel?

PURE HORROR

De kunst van een geslaagde renovatie ligt – zo kan ik in retrospectief besluiten – in het vinden van een professional die niet bij al je zotte ideeën met de ogen rolt, maar die countert met een idee dat mogelijk nog zotter is.

In het geval van onze keuken gaat die eer naar Tom Mares van het designduo PJMares. Hij wandelde doorheen ons seventieshuis en raakte meteen de juiste snaren. 'Wat een fantastisch plafond', sprak hij over de verlaagde zigzagconstructie die elke minimalistische architect danig op de zenuwen had gewerkt. 'Goede linoleum ook', zei hij, waarmee we meteen bevestigd werden in ons gevoel dat een seventieshuis best wel een linoleumlaagje kan verdragen.

Mares knutselde een moodboard in elkaar, gebaseerd op de film 'The Neon Demon', een film waarvan ik nu pas ontdek dat hij pure horror is. Letterlijk. 'We zullen clashen in de keukens', sprak hij enthousiast. 'Rood combineren met roze. Twee verschillende soorten terrazzo naast elkaar zetten. Rood spiegelglas gebruiken. En neonlampen natuurlijk, die horen er ook bij.'

ONDER 'WE ZULLEN CLASHEN IN DE KEUKEN', SPRAK TOM MARES VAN HET DESIGNDUO PJMARES. 'ROOD MET ROZE. TWEE VERSCHILLENDE SOORTEN TERRAZZO, ROOD SPIEGELGLAS, EN NEONLAMPEN NATUURLIJK.'

RAF SIMONS

Mijn man, die een standbeeld verdient voor zijn ruimdenkendheid, kreeg het toch steeds weer Spaans benauwd als Tom en ik samen aan tafel gingen zitten om het ontwerp te bespreken, als Tom en ik naar Van Den Weghe in Zulte trokken om elk afzonderlijk steentje in het terrazzo te kiezen, of als Tom en ik een excentriek bed spotten bij de Nederlandse ontwerpster Sabine Marcelis en dat materiaal kozen voor de eettafel.

Misschien nog wel het meest als Mares de naam 'Raf Simons' uitsprak bij de keuze van een stof voor de bekleding van de berging. Mijn echtgenoot weet dat die naam geld kost. Veel geld. Maar in plaats van dat standbeeld kreeg die echtgenoot zijn Pitt Cooker, een gasfornuis waarbij de kookpitten in het kookblad verwerkt zitten. En de dochter kreeg een knalroze wastafel. (Twee jaar later is haar lievelingskleur opgeschoven naar lila, maar er zijn grenzen.)

LEKKER VEILIG

De uitvoering van die droomkeuken was echter allesbehalve een droom, met dank aan een venijnig virus dat kwam opdruven net voor we de oude keuken zouden afbreken. Daarna gingen nog wat Italiaanse fabrieken dicht en moesten heel wat mensen in quarantaine. Gevolg: een lockdown zonder keuken. Twee pitjes in de speelkamer van de kinderen. Lekker veilig.

De mensen van Architectenwoning, het platform waarop we ons huis destijds kochten, beschreven onze woning ooit als een op elkaar gestapelde seventiesvilla. En dát is onze redding geweest. Net omdat we ons op een andere verdieping konden verstoppen, was het toegestaan om vakmannen enkele essentiële werken te laten uitvoeren.

LINKS DE KEUKEN IS NIET WIT, EN ZE IS ZEKER NIET ZWART. ER HANGT GEEN QUOTE OP DE MUUR EN HET TAFELBLAD HEEFT MARES OP MAAT GEMAAKT.

ONDER HET LIJKT VOORAL ALSOF DE KEUKEN ÉCHT BIJ DE APARTE ARCHITECTUUR VAN KAREL BEUTEN HOORT.

Tijdens het proces is er nog het een en ander aan het ontwerp veranderd. We hadden immers allemaal verwacht dat het plafond zonder ondersteuning naar beneden zou donderen. Toen we voorzichtig de stellingen weghaalden, bleek dat echter niet zo te zijn. Sindsdien leven we elke dag in angst om letterlijk het dak op ons hoofd te krijgen. Maar dat de steunpilaren alsnog geschrapt konden worden, is het resultaat alleen maar ten goede gekomen.

ZOT GENOEG?

We zijn heel blij met onze nieuwe keuken. Ze is niet wit, en ze is zeker niet zwart. Er hangt geen quote op de muur en het tafelblad heeft Mares op maat voor ons gemaakt. Het lijkt vooral alsof de keuken écht bij de aparte architectuur van Karel Beuten hoort.

Maar hoezeer ik van de daken heb geschreeuwd dat je een huis vooral voor jezelf moet inrichten, slaat me nu toch stilaan de angst om het hart. Straks komen hier mensen dineren. Vrienden, familie, mensen met hoge verwachtingen. Is het wel zot genoeg? Is het té zot?

Dat ik intussen ook nog een boek schreef ('Table Stories') over het decoreren van prachtige feesttafels, helpt ook niet echt. Nu ligt ook daar de lat torenhoog. Misschien moet ik gewoon Tom uitnodigen voor het kerstdiner?

1

2

3

1. Afhankelijk hoe je naar de tafel kijkt, verandert de positie van de poten. Geïnspireerd door de onmogelijke driehoek van Roger Penrose en ontworpen door jong talent **Hayo Gebauer** uit Berlijn voor **La Chance**. Vanaf 8000 euro, lachance.paris

2. In het groen is de verwijzing naar de tekenfilmfiguur Snoopy iets minder evident, maar de naam blijft 'Snoopy', in 1967 ontworpen door Achille en Pier Castiglioni voor Flos. 756 euro, flos.com

3. Nog tot 4 januari toont designer **Ronan Bouroullec** keramische kunstwerken in de Londense afdeling van Galerie Kreo. Prijs op aanvraag, galeriekreo.com

4

4. De 'Beosound AI 2ND GEN'-speaker van **Bang & Olufsen** in samenwerking met het modelabel CLOT, 'omdat er veel gedanst wordt in de keuken'. 299 euro, bang-olufsen.com

5. 'Mijn man wil meer boeken lezen, maar heeft nog de juiste stoel nodig'. Deze **Phoebe**-versie in ware seventiestijl kost 829 euro bij *Fest, festamsterdam.com*

6. Een Romeinse krijger die een kauwgum opblaast én dan nog eens licht geeft. Dat kan alleen bij het Italiaanse **Seletti**. 259 euro, pietmoodsbop.be

5

WISHLIST AN BOGAERTS interieurjournaliste

Geef je An Bogaerts een ongelimiteerd cadeaubudget, dan kiest ze dit.

6